

LEGENDA LEGENDE LEGENDA

1:25 000 (1 cm - 250 m)

<p>droga krajowa jednojezdniowa primary road single carriageway</p> <p>droga wojewódzka jednojezdniowa secondary road single carriageway</p> <p>droga lokalna local road</p> <p>droga gruntowa, ścieżka unpaved road, footpath</p> <p>linia kolejowa główna primary rail line</p> <p>szlak turystyczny rowerowy bicycle tourist route</p> <p>dojazd rowerem bicycle route</p> <p>szlak turystyczny pieszy pedestrian tourist route</p> <p>miejsowości na szlaku Architektury Drewnianej places on the Wooden Architecture Route</p> <p>zabudowa built-up areas</p> <p>miejsca przystankowe bus stop</p> <p>pomnik przyrody natural monument</p>	<p>Einbahnige Hauptstraßen магистральные однопоспные дороги</p> <p>Einbahnige regionale Verbindungsstraßen второстепенные однопоспные дороги</p> <p>Übrige Straßen региональные дороги</p> <p>Geländewege, Pfad грунтовые дорожки, дорожки</p> <p>Hauptbahnen главные железные дороги</p> <p>Fahrradrouen велосипедные туристические маршруты</p> <p>Wanderouen пешеходные туристические маршруты</p> <p>Ortschaften auf der Route der Holzarchitektur Населенные пункты по Маршруту деревянной архитектуры</p> <p>Bebauung застроенные территории</p>	<p>informacja turystyczna, cmentarz tourist information, cemetery</p> <p>stacja benzynowa gas station</p> <p>przystanek PKS bus station</p> <p>kapielisko bathing beach</p> <p>szpital, ośrodek zdrowia hospital, health centre</p> <p>dwór/pałac, inny zabytek architektury manor/palace, other monument of architecture</p> <p>kościół katolicki, zabytkowy kościół katolicki catholic church, historical catholic church</p> <p>synagoga, muzeum synagogue, museum</p> <p>hotel, pensjonat hotel, guest house</p> <p>agroturystyka, duży obiekt handlowy agritourist farm, shopping centre</p> <p>ośrodek jeździecki horse-riding centre</p> <p>pomnik monument</p>	<p>Touristeninformation, Friedhof туристическая информация, кладбище</p> <p>Tankstelle автомобильная заправочная станция</p> <p>Bushaltestellen остановки</p> <p>Freibad места купания</p> <p>Krankenhaus, Heilandstalten больница, поликлиника</p> <p>Gutshof/Palast, andere Baudenkmäler дворец, прочие памятники архитектуры</p> <p>Kirchen, historische Kirchen церкви, старинные церкви</p> <p>Synagoge, Museum синагога, музей</p> <p>Hotel, Pensionen гостиница, пансионат</p> <p>Ökobauernhöfe, Handelszentrum ферма в агротуристическом хозяйстве, магазин</p> <p>Reiterzentren центры конного</p> <p>Denkmäler памятник</p>
---	--	--	---

Wypożyczalnie rowerów: • „Uzdrowisko Busko-Zdrój S.A.” ul. Rzewuskiego 1, tel. 413703281 • Sanatorium „Włókniarz” ul. Rokosza 1, tel. 412428779
• Pensjonat „Zamek Derślaw” al. Mickiewicza 18, tel. 413788547 • Willa „Dorotka”, ul. Rokosza 11, tel. 413782318

● ● ● Ścieżka rowerowa Busko - Welcz – Kameduły

Trasa rozpoczyna się i kończy, tworząc pętlę, u zbiegu ulic Langiewicza i Szanieckiej w Busku-Zdroju. Długość trasy wynosi ok. 18 km. Wykonana została, jako nowy asfaltowy ciąg komunikacyjny o szerokości 2m oraz w oparciu o istniejącą sieć dróg lokalnych.

Przebiega przez malowniczy teren Szanieckiego Parku Krajobrazowego. Obszar trasy od zachodu zamyka granica administracyjna gminy Busko-Zdrój. Na północy ścieżka zbliża się do miejscowości Kameduły, Nowy Folwark, Mikułowice. Od południa trasa nie przekracza drogi wojewódzkiej nr 767 biegnącej z Buska-Zdroju do Pińczowa. Ścieżka wiedzie wśród pól i łąk oraz przez tereny leśne, dając możliwość wytchnienia dla rowerzystów w upalne dni. Na trasie ścieżki zlokalizowano cztery zadaszone miejsca odpoczynku. Na zmęczonych rowerzystów oczekują ustawione tam stoliki i ławki.

W bezpośrednim sąsiedztwie ścieżki znajdują się dwa pomniki przyrody – sosna pospolita w Welczu oraz trzy dęby szypułkowe w Kamedułach. Warto także zjechać ze ścieżki w miejscowości Kameduły i skierować się do pobliskich Grochowisk, miejsca bitwy gen. Langiewicza z

okresu Powstania Styczniowego. Lokalizacja ścieżki rowerowej czyni ją atrakcyjną nie tylko z uwagi na piękne krajobrazy. Dodatkowym atutem jest jej oddalenie od ruchliwych ciągów komunikacyjnych. Dzięki temu korzystanie z tej formy aktywnego wypoczynku jest bezpieczne i komfortowe również dla rodzin z małymi dziećmi oraz dla osób starszych, niezbyt pewnie czujących się na rowerach.

Powstania Styczniowego.

Lokalizacja ścieżki rowerowej czyni ją atrakcyjną nie tylko z uwagi na piękne krajobrazy. Dodatkowym atutem jest jej oddalenie

■ ■ ■ SZLAK DREWNIANEGO BUDOWNICTWA SAKRALNEGO WZDŁUŻ MASKALISU

Jest to łatwa 8 km. ścieżka spacerowa, którą można pokonywać w obie strony. Łączy ona zabytkowe kościółki: drewniany z roku 1699 p.w. Św. Leonarda znajdujący się w centrum miasta przy zbiegu ulic Bohaterów Warszawy i Młyńskiej, drewniany z roku 1527 p.w. Św. Stanisława w Chotelku oraz kamienny z roku 1888 p.w. Św. Anny w Parku Zdrojowym.

Kościół św. Leonarda zbudowany został z drewna modrzewiowego przez cieślę Walentego, posiada konstrukcję zrębowo-słupową i jest cały oszalowany. Kościół jest orientowany. Na kalenicy umieszczona jest barokowa wieżyczka pełniąca rolę sygnaturki. Od zachodu posiada kruchtę przykrytą oddzielnym dachem z charakterystyczny dla południowej Małopolski trójkątnym półszczytem ozdobionym motywem promienistego „słońca”. Z krucht do nawy prowadzą drzwi ujęte w drewniany portal z nadprożem ozdobionym reliefem w „ośli grzbiet”, tuż obok inskrypcja mówiąca o dacie powstania obiektu i jego twórcy. Naprzeciw krucht znajduje się prezbiterium zakończone trójboczną absydą. Granicą między nawą a prezbiterium jest łuk tęczy oraz profilowana belka, będąca jakby cięciwą owego łuku. Na belce znajdują się dwie pełne rzeźby Matki Boskiej i św. Jana, a pośrodku wycięty z blachy krucyfiks. W późnobarokowym ołtarzu głównym: figury św. Leonarda oraz rzadko spotykana figura Matki Bożej z ruchomymi rękami w stawach łokciowych i barkowych, wzorowana na osiemnastowiecznych lalkach niemieckich. Na stropie prezbiterium polichromia św. Stanisław i św. Wojciech wśród aniołów. Wokół kościoła rozpościera się stary, nieczynny cmentarz grzebalny otoczony kamiennym murem. Na cmentarzu zachowało się kilka różnych typów nagrobków. Wśród nich wyróżnia się wyjątkowym kunsztem pomnik nagrobny Pawła Sołtyka – dziedzica Siesławic. Za absydą kościółka został pochowany twórca uzdrowiska Feliks Rzewuski. Cmentarz czynny był do II połowy XIX w.

Z południowo-wschodniego narożnika cmentarza rozciąga się rozległy widok na południowy teren Ponidzia. Po zwiedzeniu kościoła i cmentarza zaczynamy nasz spacer przy metalowej bramce cmentarza (0,0 km). Skracamy w lewo i dalej w dół na

południowy zachód, wąską uliczką Siesławską. Mijamy niewidoczny potok Maskalis, który w tym miejscu płynie pod ziemią. Po prawej stronie osiedle domków jednorodzinnych, idąc szutrową drogą w stronę Siesławic. Gdzie wita nas kamienny krzyż z roku 1882. Mijamy staw krasowy i wkraczamy do centrum wsi gdzie stoi figura św. Floriana. Towarzyszy nam przepływający przez wieś maleńki potoczek, który niknie na południowym krańcu miejscowości u stóp ścianki gipsowej. Wychodząc z wioski widzimy formy morfologiczne składające się ze spłaszczonych gipsowych wierzchołków zbudowanych z poziomo ułożonych warstw skalnych. Powierzchnia tych wierzchołków urozmaicona jest dolinkami i lejkami krasowymi tzw. wertepami oraz kopulastymi pagórkami. Mijając po lewej stronie teren rekreacyjno-sportowy dochodzimy do drogi Busko – Skorocice, którą przekraczamy kierując się do Chotelka.

Teren po obu stronach drogi to osobliwość geologiczno-florystyczna i kulturowa – „Karabosy” (3,0 km). Na obszarze tym zaobserwować można, unikalne w skali naszego kraju, zjawiska krasu gipsowego. Działalność czynników atmosferycznych i wody spowodowały powstanie odsłoneń gipsowych, rynien, wyrw, zapadlisk oraz korytarzy podziemnych. Należy także zwrócić uwagę na szczególnie bogatą pokrywę roślinną porastającą to miejsce.

W miejscowości Chotelki na gipsowym wzgórzu wznosi się kościółek p.w. Św. Stanisława. Świątynia, w odróżnieniu od buskiej, jest prostsza w konstrukcji, gdyż nie ma wyodrębnionej zakrystii i prezbiterium. Kościół jest orientowany, stanowiący jednolitą bryłę o wymiarach 12 x 7 metrów z zaznaczoną od wschodu trójboczną absydą. Od południa dobudowano później kruchtę. Dach jest dwuspadowy ze szczytem od strony zachodniej. Na kalenicy widnieje ażurowa wieżyczka służąca za dzwoniczkę. Nawę przykrywa strop belkowy z renesansową polichromią z pierwszej połowy XVI wieku, przedstawiającą iluzjonistycznie malowane kasetony z rozetami. Na ścianach nieczytelne ślady malarskich dekoracji i słabo widoczne krzyże konsekracyjne tzw. zacheuszki. W ołtarzu wizerunek św. Stanisława – patrona świątyni. Na zasuwie obraz Ukrzyżowania z Matką Boską, św. Janem i z klęczącą fundatorką w stroju zakonnym z herbem Siekierz i datą 1624. Obecny kościół przeszedł kilka remontów, które pozwoliły mu przetrwać do dziś, jako czynna

świątynia filialna buskiej parafii św. Brata Alberta, w każdą niedzielę sprawowana jest Msza Święta o godz. 12.00. Przy

kruchcie znajduje się pozostałość cmentarz w postaci płyty nagrobnej Anny z Gostyńskich Gniewoszowej z 1630 roku. Schodzimy tymi samymi schodami (uwaga, są strome) i udajemy się w lewo na wschód asfaltową drogą. Mijamy żeliwny krzyż z 1983 roku i za wysokimi świerkami skręcamy w lewo na szutrową drogę. 50 metrów za ostatnim domem (5, 2 km), skręcamy w prawo i idziemy połą dróżką, kierując się ku widocznej oczyszczalni ścieków. Dochodzimy do niewielkiego strumyka. Pokonujemy kładkę w miejscu gdzie potok wpada do rzeczki Maskalis, który swój bieg rozpoczyna na zachodnim skraju miasta a następnie płynie na południe i wpada do Nidy obok wsi Stary Korczyn. Po lewej stronie mijamy teren oczyszczalni. Kierujemy się wciąż w górę Maskalisu, równoległe do drogi Busko – Kraków. Po prawej widać już pierwsze zabudowania dzielnicy zdrojowej. Dochodzimy do ul. Świętokrzyskiej. Pokonujemy ją ze szczególną ostrożnością. Po przejściu na drugą stronę wchodzimy na połą drogę, kierując się dalej wzdłuż rzeczki. Po kilkunastu metrach skręcamy na północ w stronę widocznego rzędu wysokich drzew. Mijamy powstający budynek hospicjum. Podziwiając rozległą panoramę Buska, osiągamy asfaltową ul. Rokosza. Skręcamy w prawo i dochodzimy do skrzyżowania z ul. Lipową. Kroczy dalej wzdłuż północnych obrzeży zdrojowego lasu zwanego Małpim Gajem. Mijamy po prawej stronie pamiątkowy kamień poświęcony dyrektorowi uzdrowiska inż. Janowi Rokoszowi. Spacerując parkiem dochodzimy do neogotyckiej kaplicy zdrojowej p.w. Św. Anny wybudowanej w 1888 roku ze składek kuracjuszy. Myśl zbudowania kaplicy dla kuracjuszy zrodziła się już w latach osiemdziesiątych XIX wieku. Niestety władze rosyjskie ociągały się z wydaniem pozwolenia na budowę katolickiej świątyni. Korzystając z czasowej nieobecności miejscowego dygnitarza rosyjskiego, postanowiono szybko wybudować kaplicę. Jej budowa może jeszcze dziś uchodzić za wzór doskonałej organizacji pracy. Kaplica powstała w przeciągu zaledwie trzech tygodni, a po powrocie dygnitarza została uznana jako fakt dokonany.

Wycieczka szlakiem drewnianego budownictwa sakralnego dobiegła końca. Przeszliśmy około 8000 metrów.